

A csodahegedű

Egyszer régen Tükör-hegyen is túl a Nagy-völgyben, hol a patakok égszínkékek, élt egy király. Ez a király nagyon jó volt a népéhez. Az uralkodónak volt egy szép fiacskája. Ez a királyfi nagyon okos volt.

Teltek múltak az évek. Egyszer az öreg király igen beteg lett, ami miatt a királyfi nagyon elszomorodott. Hívatott is mindenféle doktorokat, tudósokat, javasasszonyokat, boszorkányokat, gyógyítsák meg az ő kedves édesapját.

Amikor az utolsó jelentkező kijött a király szobájából, ezt mondta a királyfinak:

– Szerény véleményem szerint a király cukorbeteg. Ezért más nem segíthet rajta, csak a csodahegedű hangja. Addig is ne egyen semmilyen cukrot – mondta a boszorkány.

– És hol találom ezt a varázserejű csodahegedűt? – tudakolta a királyfi.

– A rossz boszorkány földjén át, a törpék birodalmán túl, a tündérek királynőjétől szerezheted meg! – válaszolta a banya.

– Köszönöm – mondta hálásan a királyfi.

A szakács hét napra való elemózsiát csomagolt a fiúnak. Azt gondolta, gyorsabban odaér, ha lóháton megy. Így hát felnyergelte a legkitartóbb lovát.

Elindult hát lóháton. Három éjen és három napon át ment, mendegélt megállás nélkül. A harmadik nap éjszakáján megérkezett a rossz boszorkányok birodalmának kapujához.

A kapuban egy háromfejű oroszlán állt őrt. Amint észrevette a királyfit, rögtön rákiáltott:

– Királyfi! Ha nem adsz nekem enni, akkor bizony téged eszlek meg!

– Jaj, jaj! Nehogy engem egyél meg! Inkább odaadom az útravalómat! – mondta a királyfi.

Szépen megosztották az elemózsiát, de az oroszlán egyik feje még így sem lakott jól. Az oroszlán hálából útjára engedte és még egy jó tanáccsal is ellátta:

– Egyet mondok, a boszorkányok egyetlen dologtól rettegnek: a nevetéstől.

Ahogy átlépett a királyfi a kapun, rettenetes bűz csapta meg az orrát. Gondolta megkeresi, honnan jöhet ez a szag.

A birodalom közepén látta meg a boszorkányok várát, egy hatalmas gomolygó füstfelhőben. Összeszedte minden bátorságát és belépett a várba. Az erődítmény hetedik emeletén a hetedik szobájában lelte meg a bűzös kondért, melyben a boszorkányok épp egy főzetet főztek, amelyet, ha valaki megkóstol, csupa kelés lesz az arca. A királyfi bátran odalépett a kondérhoz, kardjával egy jókorát vágott rá, ami ettől kiborult s a boszorkányok mind a főzetbe estek. A királyfi a látványtól akkorát nevetett, hogy belerengett az egész birodalom. Ettől a boszorkányok úgy megijedtek, hogy szanaszét szaladtak.

A királyfi folytatta útját a törpék birodalma felé. Amikor elhaladt egy odvas fa mellett, észrevett egy iciripiciri zöld kaput. Azt gondolta, ez lehet a Törpék birodalmának bejárata, de nem tudta, hogyan juthat át rajta. Ekkor odament hozzá egy kedves tücsök.

– Hát te mire vársz? – ciripelte a tücsök.

– Szeretnék bemenni a törpék birodalmába, hogy segítsenek megszerezni a csodahegedűt, amellyel meggyógyíthatom beteg édesapámat.

– Segítek én neked! – cirpelte a tücsök. Bucskázz át a fejedem és olyan kicsi leszel, mint én. És így már be tudsz jutni a tör-

pék birodalmába, a zöld kapun keresztül. Ott keresd Rozmaringot, a törpék királyát. Ő meg fogja mutatni az utat a tündérkirálynőhöz, akinél a csodahegedű van.

A királyfi így is tett. Követte a kis tücsök tanácsát és megtalálta Rozmaringot. A törpék királya azonban nagyon beteg volt, de azért megkérdezte, hogy mi járásban van a királyfi. A látogató elmesélte, mit is keres. Rozmaring szívesen segített, de megkérte a királyfit, vigye magával, hogy ő is meggyógyulhasson.

Bújj ide a tarisznyámba, elviszlek tündérországba – szólt a királyfi. A kis törpe a szütyőből mutatta az utat.

Mentek három éjjel és három nap, mígnem egyszer csak rózsairatot éreztek. Ekkor már tudták, nem lehetnek messze. Tündérországba ezer meg ezer rózsza pompázott. A legszebb rózsza kelyhében ült és hegedült a tündérkirálynő.

A csodálatos hangtól Rozmaring azonnal meggyógyult. A királyfi a tündérkirálynő színe elé járult, és elmesélte érkezésének célját. A Tündérkirálynő ezt válaszolta:

– Nagyon szívesen segítek Neked, ismerem édesapádat, tudom, milyen jó ember és bölcs király. Csak arra kérlek, ne csak őt gyógyítsd, hanem minden beteg embert.

A királyfi megígérte, hogy így fog tenni. A tündérkirálynő odaadta a csodahegedűt, és megmutatta, az emberek világába vezető ajtót.

Királyfi először hazavitte a törpék országába Rozmaringot, majd hazatért édesapjához. Otthon elővette a hegedűt, és elkezdett muzikálni. Erre az öreg király mintha sosem lett volna beteg, felkelt ágyából és táncolni kezdett a gyönyörű zeneszóra.

Az udvari népek nagy ünnepséget rendeztek a király felgyógyulásának tiszteletére.

A királyfi nem feledkezett meg ígérteréről, amit a tündérkirálynénak tett: országa összes városát bejárta és a csodálatos hegedű szavával gyógyította a betegeket.

RAJZ:

Bedő Katica